

18/11 1996 AH/c

Okkupasjons- historie?

Arnfinn Moland er igjen oppbragt over at det fortsatt kan være tillatt å granske norsk okkupasjonshistorie, at bildet av et Norge i krig skulle kunne fremby flere detaljer enn historiens fortolkere hittil har gått ut fra. Av motvilje over å få et grunnleggende syn revurdert, forsvarer han holdninger som utelukker videre forskning. Det er forstemmende for oss som ønsker historien belyst fra alle kanter. Ikke bare ønsker vi å få vite så meget som mulig om alle okkupasjonstidens ofre, vi har også behov for den redeligheten som går ut på å tillate enhver å komme til orde når det er noe å si.

Snart er det for sent å få direkte kunnskap om forhold mange ikke har villet eller orket snakke om. Det lar seg ikke gjøre å opparbeide deres tillit om man nører opp om gammelt hat. Det overordnede mål med videre gransking også av okkupasjonstidens mørkeste sider må være å gjenskape et mest mulig korrekt bilde av hvordan krig avler gru i alle leirer. Det er korttenkt å nekte ettertiden innsikt i hvordan grensene for våre moralske normer overskrides så fatalt at den enkeltes liv ikke lenger teller.

Det er ikke historieløs journalistikk når en avis åpner for omtale av såre kapitler i vår nære historie, snarere et vidsynt forsøk på å skape et realistisk perspektiv. Det må vi kunne tåle uten en mistenkelig gjøring som smaker av selvrettferdighet.

MONA LYNGAR, Koppang